

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010

BHMAMEN

Μάκης Μάτσας πρόεδρος της Minos-EMI, 70 ετών

Σπούδασε οικονομικά στην Αθήνα και στο Παρίσι. Σε ηλικία 23 ετών ανέλαβε την εταιρεία του πατέρα του, που μετονομάστηκε σε «Μίνως Μάτσας και Υός» και η οποία μέσα στις επόμενες δεκαετίες κατόφερε να καταλάβει την πρώτη θέση στην ελληνική δισκογραφία. Είναι παντρεμένος και έχει δύο παιδιά.

Γεννήθηκα σε μια μεσοαστική οικογένεια, με έναν πατέρα που διέθετε ιδιωτικό αυτοκίνητο, πράγμα σπάνιο για την εποχή, ενώ από τα δύο μου κώλας χρόνια είχα γαλλίδα δασκάλα. Σαφηνά όμως αισθάνθηκα μια μεγάλη αναστάτωση γύρω μου και βρέθηκα φορτωμένος σε ένα καμión, φεγδαυμένος για ένα ορεινό χωριό της Εσφριανίας, τη Ζερμιάνη. Η γερμανική Κατοχή μάς είχε «χτυπήσει». Από εκεί, μέσα σε δύο χρόνια, από χωριό σε χωριό, φτιάσαμε περπατώντας στη Λαμία. Εκεί τα αγγλικά καμiónια μάς πήραν και μας ξεφορτώσαν ξανά στην Αθήνα. Το Γ΄ Ράιχ είχε πέσει.

Η εποχή της αναδιοργάνωσης ήταν δύσκολη. Θυμάμαι το συναίσθημα του να ξέρω ότι δεν υπήρχαν λεφτά για να γερίσουμε με το τραμ σπίτι μας. Θυμάμαι να μαζεύω τις μουσικές από το τραπέζι του μεσημεριού για το βραδινό. Ζήτησα τις φωτογραφίες του Ταρζάν σε έναν κινηματογράφο, αλλά λεφτά δεν υπήρχαν για να τον «γνωρίσω». Όλα αυτά όμως με έκαναν να νιώθω «μεγάλος» προτού μεγαλώσω και να «πλάθω» οράματα δημοσιοργίας πριν την ώρα μου.

Οι γονείς μου ήταν δύο τελείως διαφορετικοί χαρακτήρες. Ο πατέρας ήταν αυστηρός. Με έμαθε όμως τι είναι δικαιοσύνη, καλοσύνη και καθήκον. Η μητέρα μου, η πιο γλυκά γυναίκα του κόσμου. Σήμερα, στα 94 της, οι νοσοκόμες μου λένε: «Τη φροντίζουμε διπλά. Θέλουμε να ζήσει όσο γίνεται. Δεν θα ξαναβρούμε τέτοια γερόντισσα».

Η μουσική είναι μια πολυπρόσωπη μάγισσα. Με το ραβδάκι της άλλοτε με κάνει να ονειρεύομαι, άλλοτε με νανοκρίζει και άλλοτε με βγάζει απ' το πετόι μου, κάνοντάς με να χορεύω παθιασμένα μέχρι να εξαντληθώ.

Το ταλέντο είναι ένα θείο δώρο. Δώρο της φύσης, που μόνο του όμως δεν προχωράει. Στην καριέρα μου γνώρισα μεγάλα ταλέντα που χάθηκαν γιατί δεν είχαν μυαλό και δεν ήθελαν να βοηθηθούν για να αποκτήσουν καλλιτέχνες που ο Θεός τους έδωσε το 90% του μυαλού στο λαρέγγι και το 10% στον εγκέφαλο. Γνώρισα και άλλους, που με λιγότερο ταλέντο αλλά πολύ μυαλό πέτυχαν τα «ακατόρθωτα».

Από παιδί αισθανόμουν αγάπη και ενδιαφέρον για τον άνθρωπο. Τυχαία κάποια στιγμή διάβασα ένα βιβλίο του Ντέιλ Κάρνεγι με τίτλο «Πώς να αποκτήσετε φίλους και να επηρεάζετε το περιβάλλον». Αυτό μου άνοιξε ορίζοντες. Με έκανε να διαβάσω, να μάθω περισσότερα γύρω από τον χαρακτήρα των ανθρώπων, τη συμπεριφορά και τις αντιδράσεις τους. Έγινε ένας «αυτοδίδακτος ψυχολόγος». Ήταν ένα μάθημα ζωής, που με βοήθησε να συνδυάζω συχνά το «νερό» με τη «φριτιά».

Βασικός γνώμονας των επιλογών μου ήταν ένας: η διαίσθηση. Αυτή με βοήθησε ώστε διάφορους καλλιτέχνες, που οι ανταγωνιστές μου είχαν απορρίψει, όπως τον Γιώργο Νταλάρα, τη Χαρούλα Αλεξίου και τόσους άλλους, τους «αγκάλιασα» και βοήθησα να γίνουν απεί πε έγιναν. Με αυτό το κεφάλαιο λοιπόν που λέγεται διαίσθηση και ένα χρέος 2 εκατ. δραχμών προς τους πιστωτές της Οdeon, το 1961, ξόνησα την καριέρα μου.

Τρεις σημαντικές αποφάσεις ξεχωρίζουν στην επαγγελματική μου ζωή. Στο ξεκίνημά μου, η αναβίωση από το μηδέν μιας χρεωπημένης δισκογραφικής εταιρείας. Αργότερα, το «σπάσιμο» του μονοπώλιου της Columbia και η δημοσιοργία δεύτερου εργοστασίου και, τέλος, η πρόβλεψη του μέλλοντος το 1990, με συνέτεια να συνεργαστώ με την EMI για να φτιάξουμε την παγκοσμιοποιημένη MINOS-EMI.

Το καλό τραγούδι είναι συνειρμός στιγμής που πρέπει, με μη στροφή του, να ευαισθητοποιεί τις χορδές της ψυχής. Το «ποιοτικό» και το «εμπορικό» τραγούδι πρέπει να συμπέτουν και τότε μιλάμε για καλό τραγούδι. Όταν δεν υπάρχει αυτή η σύμπτωση, τότε μιλάμε για «κακό εννοούμενο ποιοτικό τραγούδι», μιλάμε για κακό τραγούδι.

Η επαγγελματική επιτυχία και η ευτυχία σε προσωπικό επίπεδο είναι δύο διαφορετικά πράγματα. Δεν είναι απαραίτητο να συνεπαρχουν - καιμά φορά μάλιστα το ένα μπορεί να σκοτώσει το άλλο.

Για τον έρωτα πιστεύω ότι αντί να σπαταλάς τον χρόνο σου φέχοντας να βρεις την τέλεια γυναίκα, είναι καλύτερα να τον σπαταλάς για να χτίσεις τον τέλειο έρωτα! Ζω με τη γυναίκα μου 43 χρόνια. Αυτό που με πρωτογοήτευσε σε αυτήν ήταν η ομορφιά της. Και αυτό που με κάνει να την έχω δίπλα μου μέχρι σήμερα είναι η απόλυτη ευθύτητα και η ειλικρίνειά της.

Η ευτυχία έχει δύο προϋποθέσεις: καλή υγεία, αλλά ασθενή μνήμη. Εγώ παλαιότερα είχα πολύ ισχυρή μνήμη. Ούτε στιγμή δεν ξεχνούσα τους στόχους μου, τη συμπεριφορά των ανθρώπων, μα αποτυχία μου, το καθήκον μου. Γι' αυτό δύσκολα μπορούσα να νιώσω ευτυχισμένος. Με το πέρασμα του χρόνου όμως, είτε η μνήμη μου αδυνατούσε, είτε έγινα σοφότερος. Ετσι σήμερα μπορώ να βλέπω μα πλαλόουστη ημέρα ή να κάνω έναν περίπατο στο δάσος και να νιώθω ευτυχής. Σκέπτομαι κάθε στιγμή ότι τίποτε δεν είναι δεδομένο στη ζωή και ότι όλες αυτές οι - μικρές για εμάς - χαρές για άλλους είναι άπιαστο όνειρο.

- ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΑΛΛΗ

«Η ευτυχία έχει δύο προϋποθέσεις, καλή υγεία και ασθενή μνήμη. Παλαιότερα δεν ξεχνούσα ούτε στιγμή τους στόχους μου ή τη συμπεριφορά των ανθρώπων. Με τα χρόνια έγινα σοφότερος»

